

Christensen (Høng): Som det er bemærket af det ærede Medlem Hr. Hans Rasmussen, gaar Lovforslaget ud paa at lægge Ejendommens Værdi og ikke Auktionsbudet til Grund, naar Spørgsmaalet om Skyldnerens personlige Hæftelse skal afgøres, saafremt der er en væsentlig Forskel paa Værdien og Auktionsbudet. At Auktionsbudet i mange Tilfælde er en utilstrækkelig Værdimaaler, er en Kendsgerning, der neppe kan bestrides. Ved frivillige Auktioner kan man komme udenom Budet ved at lade Genstanden, som er stillet til Auktion, gaa ind igen, men ved Tvangsauktion kan dette ikke lade sig gøre, her skal Realisation finde Sted uden Hensyn til Budet, og navnlig naar der er Tale om Tvangssalg af fast Ejendom, kan det være ret store Værdier, der kan gaa tabt for Skyldneren, saafremt Budet ikke nogenlunde svarer til Ejendommens Værdi.

Til dette Resultat bidrager vel ogsaa nok i nogen Grad den Ordning, vi har i vor Ret; at en Panthaver kan lade sig Ejendommen udlægge som ufyldstgjort Panthaver, som det hedder, saatremt han opnaar at faa det højeste Bud. Som Regel byder Panthaveren kun lige ind i sin Prioritet, men det har tidt den Virkning paa de andre, der er mødt for at byde paa Auktionen, at de opgiver at byde, naar de erfarer, at Panthaveren byder, idet de saa gaar ud fra, at han vil byde saa langt, som hans Prioritet rækker. Panthaveren faar da ofte Ejendommen for et Bud, der naar kun lige ind i hans Prioritet, og Skyldneren vedbliver at hæfte for den Del af Prioriteten, som ikke dækkes af Budet.

At dette kan virke meget uretfærdigt for Skyldneren, er klart. Der er maaske ikke mange Panthavere, der vil søge Skyldneren bagefter til yderligere Fyldstgørelse end den, Ejendommen har bragt, men for Skyldneren bliver den blotte Omstændighed, at Panthaveren ifølge Loven har formel Ret til dette, en Kilde til Utryghed, og han hindres derved i at komme økonomisk til Kræfter igen. Der er her et Forhold, som bør ordnes, og vi fra vor Side vil ogsaa være med dertil.

Jeg har selv tænkt meget paa dette Forhold, foranlediget dertil af de Tilfælde, der er forekommet i min Praksis. Jeg synes, det er rigtigt, at dette Forhold er draget frem, og jeg takker den højtærede Justitsminister, fordi han har gjort det her.

Vi er, som sagt, villige til at arbejde med paa en Løsning. Vi ønsker ikke, at en Panthaver i noget Tilfælde skal opnaa

en mere eller mindre begrænset Dobbelt-dækning for sin Fordring, først gennem Dækning i selve Ejendommen og dernæst gennem Dækning i Skyldnerens personlige Hæftelse. Om Løsningen rettest sker paa den af den højtærede Minister her foreslaaede Maade, eller om der kan findes en bedre, kan vi maaske overveje i et Udvalg.

Som Lovforslaget er formuleret, berøres de Panthavere, som har Prioritet bagefter den Prioritetshaver, som erhverver Ejendommen, ikke af det. De beholder i alle Tilfælde deres Prioritet, men de faar jo heller ikke nogen Dækning i Ejendommen.

Det kan maaske ogsaa i Udvalget overvejes, om ikke der kan findes en Maade, hvorpaa Skyldneren selv kan fremkalde en Afgørelse af sit Skyldsforholds Størrelse. Der kan jo ogsaa være Grund til at overveje forskellige andre Spørgsmaal. Lovforslaget ser jo nok saa lille og let ud, men det forhindrer ikke, at der kan være flere forskellige vanskelige Problemer, som det tangerer, og derfor synes jeg, at en Udvalgsbehandling vil være paa sin Plads. Jeg har ikke noget imod, at det bliver en kort Udvalgsbehandling, og vi er, som jeg før sagde, villige til at bidrage til en Løsning af det foreliggende Spørgsmaal.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne.

Udvalget angaaende Forslag til Lov om Valutaforanstaltninger har afgivet Betænkning over nævnte Lovforslag. Eksemplarer er omdelt.

Folketingets næste Møde afholdes i Dag Kl. 4⁵⁰ med følgende Dagsorden:

- 1) *Eventuelt: Anden Behandling af:*
Forslag til Lov om Valutaforanstaltninger.
- 2) *Eventuelt: Anden Behandling af:*
Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 33 af 28. Februar 1927 om Oprettelse af Sønderjydsk Hypoteklaanefond.

Medet hævet Kl. 4⁴⁵.